

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS
2005 m. balandžio 19 d.*

Sujungtose bylose T-380/02 ir T-128/03

Success-Marketing Unternehmensberatungsgesellschaft mbH, įsteigta Linz (Austrija), atstovaujama advokatų G. Secklehner ir C. Ofner, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamą J. Weberndörfer ir G. Schneider,

atsakovę,

* Proceso kalba: vokiečių.

dalyvaujant kitai VRDT apeliacinėje taryboje vykusios procedūros šaliai, įstojusiai į bylą T-128/03 Pirmosios instancijos teisme,

Chipita International SA, įsteigta Atėnuose (Graikija), atstovaujama advokato P. Hoffmann,

dėl, pirma, 2002 m. rugsėjo 26 d. VRDT pirmosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 26/2001-1), kuriuo atmetamas ieškovės *restitutio in integrum* prašymas, ir, antra, VRDT pirmosios apeliacinės tarybos 2003 m. vasario 13 d. Sprendimo ir (arba) 2003 m. kovo 13 d. Sprendimo (byla R 1124/2000-1), susijusių su protesto procedūra tarp *Success-Marketing Unternehmensberatungsgesellschaft mbH* ir *Chipita International SA*, panaikinimo,

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(penktoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas M. Vilaras, teisėjos M. E. Martins Ribeiro ir K. Jürimäe,

posėdžio sekretorius I. Natsinas, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2004 m. gruodžio 14 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisinis pagrindas

- 1 Pataisytas 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1) įtvirtina šias nuostatas:

„59 straipsnis

Apeliacijos terminai ir jos forma

Apeliacinis skundas Tarnybai turi būti paduodamas raštu per du mėnesius nuo pranešimo apie sprendimą, dėl kurio buvo paduota apeliacija, dienos. Skundas laikomas paduotu tik po to, kai sumokamas apeliacijos mokestis. Per keturis mėnesius nuo pranešimo apie sprendimą dienos turi būti paduodamas rašytinis prašymas, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai.

<...>

77 straipsnis

Pranešimas

Tarnyba *ex officio* suinteresuotiesiems asmenims praneša apie sprendimus, šaukimus ir apie kiekvieną pranešimą ar kitokį informacijos pateikimą, nuo kurių pradedamas skaičiuoti terminas arba apie kuriuos šiems suinteresuotiesiems asmenims turi būti pranešta vadovaujantis kitomis šio reglamento arba Įgyvendinimo reglamento nuostatomis, arba apie kuriuos pranešti nurodė Tarnybos pirmininkas.

*78 straipsnis**Restitutio in integrum*

1. Pareiškėjo Bendrijos prekių ženklui ar savininko arba kitos Tarnybos nagrinėjamo šalies, kuri, nors ir, atsižvelgdama į aplinkybes, ėmėsi visų reikalingų priemonių, neįstengė laikytis nustatytų terminų Tarnybos atžvilgiu ir kuri padavė dėl to prašymą, teisės atkuriamos, jeigu dėl minimo termino nesilaikymo atsirado tiesioginių šio reglamento nuostatų sąlygojamų padarinių, susijusių su kokių nors teisių ar jų gynimo priemonių praradimu.

2. Prašymas turi būti paduotas raštu per du mėnesius nuo termino nesilaikymo priežasties pašalinimo dienos. Per šį laiką turi būti baigtas neatliktas veiksmas. Prašymas priimamas tik tai vienerius metus nuo tos dienos, kai sueina nesilaikytas terminas. Nepadavus prašymo pratęsti registracijos galiojimą arba nesumokėjus mokesčio už registracijos galiojimo pratęsimą, vienerių metų laikotarpis sutrumpinamas šešiais mėnesiais, minimais 47 straipsnio 3 dalies trečiajame sakinyje.

<...>

4. Sprendimą dėl pareiškimo priima skyrius, kompetentingas priimti sprendimą dėl neatliktų veiksmų.

<...>“

- 2 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2868/95, skirtas įgyvendinti Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 (OL L 303, p. 1), įtvirtina šias nuostatas:

„49 taisyklė

Apeliacijos atmetimas kaip nepriimtinos

1. Jei apeliacija neatitinka Reglamento 57, 58 ir 59 straipsnių nuostatų bei 48 taisyklės 1 dalies c punkto ir 2 dalies, Apeliacinė taryba ją atmeta kaip nepriimtina, jei iki Reglamento 59 straipsnyje nustatyto atitinkamo termino pabaigos nebuvo išaisyti visi trūkumai.

<...>

3. Jei mokestis už apeliaciją sumokamas pasibaigus apeliacijos padavimo terminui pagal Reglamento 59 straipsnį, apeliacija laikoma nepaduota, o mokestis už apeliaciją grąžinamas apeliantui.

<...>

61 taisyklė

Pranešimus reglamentuojančios bendrosios nuostatos

1. Tarnybai atliekant procesinius veiksmus, visi Tarnybos siunčiami dokumentai yra autentiški Tarnybos dokumentai, jos patvirtintos ar antspauduotos dokumentų kopijos arba kompiuteriu spausdintas tekstas su antspaudu. Pačių procesinių veiksmų dalyvių dokumentų kopijoms tokio patvirtinimo nereikia.

2. Pranešimo būdai:

- a) paštu pagal 62 taisyklę;
- b) įteikiant asmeniškai pagal 63 taisyklę;
- c) įdedant į Tarnybos patalpose skirtą pašto dėžutę pagal 64 taisyklę;
- d) faksimiliniu ryšiu ar kitomis techninėmis ryšių priemonėmis pagal 65 taisyklę;
- e) paskelbiant viešai pagal 66 taisyklę.

62 taisyklė

Pranešimas paštu

1. Sprendimai su nurodytu terminu apeliacijai paduoti, šaukimai ir kiti Tarnybos vadovo nustatyti dokumentai siunčiami registruotu laišku su atsakymu apie įteikimą. Sprendimai ir pranešimai, susiję su kitokiu terminu, siunčiami registruotu laišku, jeigu Tarnybos vadovas nenustato kitaip. Visi kiti pranešimai siunčiami įprastu paštu.

<...>

65 taisyklė

Pranešimas faksimiliniu ryšiu ir kitomis techninėmis ryšių priemonėmis

1. Faksimiliniu ryšiu pranešama siunčiant dokumento, apie kurį reikia pranešti, originalą arba kopiją, kaip numatyta 61 taisyklės 1 dalyje. Tokio siuntimo detales nustato Tarnybos vadovas.

<...>

68 taisyklė

Pranešimo nesklandumai

Jei adresatas gauna dokumentą, bet Tarnyba negali deramai įrodyti, kad jam buvo reikiama tvarka pranešta, arba jei nebuvo laikomasi pranešimą reglamentuojančių nuostatų, laikoma, kad apie dokumentą buvo pranešta tą dieną, kurią Tarnyba nustato kaip gavimo datą.

<...>“

Bylos aplinkybės

3 1997 m. rugsėjo 16 d. ieškovė, remdamasi Reglamentu Nr. 40/94, pateikė Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženkams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) Bendrijos prekių ženklo paraišką. Blanke *ad hoc* buvo pateikta informacija apie ieškovės atstovą ir nurodomas jo fakso numeris.

4 Prašomas įregistruoti prekių ženklas yra žodinis žymuo PAN & CO prekėms ir paslaugoms, priklausančioms peržiūrėtos ir pataisytos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženkams registruoti 11, 30, 35, 37 ir 42 klasėms.

- 5 1998 m. liepos 20 d. Bendrijos prekių ženklų paraiška buvo paskelbta *Bendrijos prekių ženklų biuletenyje* Nr. 54/98.
- 6 1998 m. spalio 19 d., remdamasi Reglamento Nr. 40/94 42 straipsnio 1 dalimi, *Chipita International SA* (toliau – įstojusi į bylą šalis) pateikė protestą, kuriam buvo suteiktas numeris B 92 413. Protestas buvo grindžiamas Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkte nurodyta galimybe supainioti prašomą įregistruoti prekių ženklą su įstojusios į bylą šalies Bendrijos prekių ženklų paraiška. Pastarasis, 1996 m. rugpjūčio 30 d. pateiktas registruoti prekėms, priklausančioms Nicos sutarties 30 klasei, atrodo taip:

- 7 Protestas buvo pateiktas išimtinai dėl žodinio žymens PAN & CO įregistravimo nurodytai klasei priklausančių prekių atžvilgiu.
- 8 1999 m. rugsėjo 22 d. Sprendimu Nr. 799/1999 Protestų skyrius atmetė ieškovės Bendrijos prekių ženklų paraišką, tačiau tik prekių, priklausančių Nicos sutarties 30 klasei, atžvilgiu.
- 9 2000 m. vasario 21 d. faksimiliniu pranešimu VRDT paprašė ieškovės sumokėti registracijos mokestį.

- 10 Po VRDT tarnautojo ir ieškovės atstovo telefoninio pokalbio, 2000 m. balandžio 25 d. laišku pastarajam buvo išsiųstas 1999 m. rugsėjo 22 d. Protestų skyriaus sprendimas.
- 11 2000 m. birželio 23 d. laišku, kurį VRDT gavo 2000 m. birželio 26 d., ieškovė, remdamasi Reglamento Nr. 40/94 78 straipsniu, pateikė *restitutio in integrum* prašymą, prašymą susipažinti su bylos medžiaga ir prašymą atlyginti patirtas išlaidas.
- 12 Grįsdama savo *restitutio in integrum* prašymą, ieškovė nurodo, kad VRDT jai nepranešė apie protesto procedūrą B 92 413 ir kad apie tai ji sužinojo tik gavusi prašymą sumokėti registracijos mokestį. Dėl šios situacijos ji negalėjo laikytis terminų pastaboms dėl protesto dėl Bendrijos prekių ženklo ir apeliacijai dėl 1999 m. rugsėjo 22 d. Protesto skyriaus sprendimo pateikti. Ji paprašė atkurti prieš metus iki *restitutio in integrum* prašymo pateikimo buvusią procedūros padėtį ir minėto prašymo priede pateikė pastabas, susijusias su įstojusios į bylą šalies pateiktu protestu.
- 13 Be to, tame pačiame laiške ieškovė paprašė, kad pastabos būtų laikomos apeliacija dėl 1999 m. rugsėjo 22 d. Protesto skyriaus sprendimo Nr. 799/1999 tuo atveju, jeigu VRDT pasirodys neįmanoma atstatyti jos teisių, ir pridėjo apeliacijos padavimo mokesčiui apmokėti skirtą čekį.
- 14 2000 m. spalio 25 d. Sprendimu Nr. 2480/2000 Protesto skyrius, remdamasis Reglamento Nr. 40/94 78 straipsnio 4 dalimi, pasiskelbė nekompetentingu nagrinėti tą *restitutio in integrum* prašymo dalį, kuri susijusi su apeliacijos dėl jo 1999 m. rugsėjo 22 d. Sprendimo padavimo termino nesilaikymu. Jis atmetė likusią prašymo dalį kaip nepriimtina, nes prašymas buvo pateiktas praėjus daugiau nei metams po

praleisto trijų mėnesių termino, kurį 1998 m. lapkričio 6 d. pranešimu VRDT nustatė ieškovei pastaboms dėl protesto pateikti, pabaigos 1999 m. vasario 6 dieną. Jis taip pat patvirtino, kad prašymas bet kuriuo atveju yra nepagrįstas, nes dokumentai, susiję su protesto procedūra B 92 413, ieškovei buvo tinkamai perduoti.

- 15 2000 m. lapkričio 29 d. laišku VRDT ieškovei pranešė, kad jos 2000 m. birželio 23 d. prašymas tai pat bus laikomas apeliacija dėl 1999 m. rugsėjo 22 d. Protestų skyriaus sprendimo Nr. 799/1999 (byla R 1124/2000-1).
- 16 2001 m. sausio 2 d. ieškovė, remdamasi Reglamento Nr. 40/94 59 straipsniu, pateikė VRDT apeliaciją dėl 2000 m. spalio 25 d. Protestų skyriaus sprendimo Nr. 2480/2000 (byla R 26/2001-1).
- 17 2002 m. rugpjūčio 2 d. VRDT paprašė ieškovės pateikti pastabas dėl fakso aparato išspausdintų 1998 m. lapkričio 6 d. pranešimo, kuriuo pranešama apie protestą ir kviečiama per tris mėnesius pateikti pastabas dėl jo, ir 1999 m. rugsėjo 22 d. Protestų skyriaus sprendimo Nr. 799/1999 tinkamo perdavimo ataskaitų. 2002 m. spalio 2 d. laišku ieškovė šį prašymą patenkino.
- 18 2002 m. rugsėjo 26 d. sprendimu Pirmoji apeliacinė taryba atmetė ieškovės pateiktą apeliaciją dėl 2000 m. spalio 25 d. Protestų skyriaus sprendimo Nr. 2480/2000 dėl to, kad *restitutio in integrum* prašymas nebuvo pateiktas per Reglamento Nr. 40/94 nustatytus terminus.

- 19 Po to, kai, siekiant informuoti ieškovę, 2002 m. rugsėjo 26 d. Pirmosios apeliacinės tarybos sprendimas buvo perduotas 2002 m. spalio 2 d. faksimiliniu pranešimu, jis buvo išsiųstas ieškovės atstovui registruotu laišku su patvirtinimu apie jo įteikimą, kuris buvo pasirašytas 2002 m. spalio 10 dieną.
- 20 2003 m. vasario 13 d. sprendimu, apie kurį ieškovei buvo pranešta 2003 m. vasario 19 d., Pirmoji apeliacinė taryba atmetė ieškovės pateiktą apeliaciją dėl 1999 m. rugsėjo 22 d. Protestų skyriaus sprendimo dėl to, kad minėta apeliacija nebuvo pateikta per Reglamento Nr. 40/94 59 straipsnyje nustatytą terminą, pasibaigusį 1999 m. lapkričio 22 dieną.
- 21 2003 m. kovo 13 d. sprendimu, apie kurį ieškovei buvo pranešta 2003 m. kovo 24 d., Pirmoji apeliacinė taryba pataisė minėtą sprendimą nurodydama, kad nagrinėjama apeliacija remiantis Reglamento Nr. 2868/95 49 taisyklės 3 dalimi laikoma nepaduota.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 22 Šios bylos buvo pradėtos ieškovės ieškiniais, Pirmosios instancijos teismui pateiktais 2002 m. gruodžio 18 d. ir 2003 m. balandžio 18 d. bei atitinkamai užregistruotais numeriais T-380/02 ir T-128/03.
- 23 VRDT atsakymą į ieškinį byloje T-380/02 Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateikė 2003 m. liepos 15 d., o byloje T-128/03 – 2003 m. rugsėjo 11 dieną.

- 24 2003 m. rugpjūčio 18 d. įstojusi į bylą šalis pateikė atsakymą į ieškinį byloje T-128/03, kuriame prašė sustabdyti procesą, kol bus priimtas galutinis sprendimas byloje T-380/02. Ieškovė ir VRDT nepritarė prašymui sustabdyti procesą ir, priešingai, pasisakė už dviejų nagrinėjamų bylų sujungimą.
- 25 Pirmosios instancijos teismo ketvirtosios kolegijos pirmininko 2004 m. vasario 3 d. nutartimi bylos T-380/02 ir T-128/03 buvo sujungtos remiantis Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 50 straipsniu, kad būtų bendrai vykdoma žodinė proceso dalis ir priimamas galutinis sprendimas.
- 26 Susipažinęs su teisėjo pranešėjo pranešimu, Pirmosios instancijos teismas nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, taikydamas proceso organizavimo priemones, paprašė šalis atsakyti į kai kuriuos klausimus ir pateikti tam tikrus dokumentus, o šalys tai atliko per nustatytą terminą.
- 27 Ieškovės ir VRDT žodinės pastabos bei atsakymai į Pirmosios instancijos teismo pateiktus klausimus buvo išklausti 2004 m. gruodžio 14 d. viešame posėdyje.
- 28 Per šį posėdį ieškovė patikslino, kad byloje T-380/02 ji prašo panaikinti 2002 m. rugsėjo 26 d., o ne 2002 m. spalio 2 d. Apeliacinės tarybos sprendimą, kurį klaidingai nurodė ieškinyje. Šiuo atžvilgiu VRDT nepateikė jokių pastabų.
- 29 Byloje T-380/02 ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti 2002 m. rugsėjo 26 d. Apeliacinės tarybos sprendimą,

— nurodyti atsakovei „taikyti *restitutio in integrum*“,

— priteisti iš VRDT visas bylinėjimosi išlaidas.

30 Byloje T-128/03 ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti 2003 m. vasario 13 d. Apeliacinės tarybos sprendimą ir (arba) 2003 m. kovo 13 d. sprendimą,

— priteisti iš VRDT visas bylinėjimosi išlaidas.

31 Abiejose bylose VRDT Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Šalių argumentai

Byla T-380/02

- 32 Pirmiausia ieškovė paaiškina, kad 2000 m. vasario 21 d. gavusi VRDT prašymą sumokėti registracijos mokestį ji pastebėjo, jog atsižvelgiant į tai, ko buvo prašyta, trūksta vienos prekių klasės. Ji nurodo, kad paprašius paaiškinimų, 2000 m. balandžio 25 d. laišku VRDT jai atsiuntė 1999 m. rugsėjo 22 d. Protestų skyriaus sprendimą Nr. 799/1999, iš kurio ji sužinojo, kad dėl jos Bendrijų prekės ženklo paraiškos yra pateiktas protestas.
- 33 Ji tvirtina, kad apie protesto procedūros eigą sužinojo perskaičiusi 2000 m. spalio 25 d. Protestų skyriaus sprendimą, kuriame minimi keturi dokumentai, kuriuos VRDT turėjo jai perduoti, tai yra:
- 1998 m. lapkričio 6 d. faksimilinis pranešimas, kuriuo pranešama apie protestą ir nustatomas trijų mėnesių terminas, kuris baigiasi 1999 m. vasario 6 d., galimoms pastaboms pateikti,

- 1999 m. birželio 3 d. faksimilinis pranešimas, kuriuo pranešama, kad ankstesnis prekių ženklas, kuriuo grindžiamas protestas, tuo laikotarpiu buvo įrašytas į Bendrijos prekių ženklų registrą ir kad sprendimas turi būti priimtas atsižvelgiant tik į esamus įrodymus,

- 1999 m. rugsėjo 22 d. faksimilinis pranešimas, kuriuo pranešama apie tos pačios dienos Protestų skyriaus sprendimą Nr. 799/1999,

- 2000 m. sausio 11 d. faksimilinis pranešimas, kuriuo pranešama apie nurodyto sprendimo įsigaliojimą ir nustatytą trijų mėnesių terminą prašymui dėl dalinio Bendrijos prekių ženklo paraiškos pakeitimo pateikti.

34 Tačiau nė vienas iš šių dokumentų nebuvo gautas ieškovės atstovo biure, dėl kurio vidinės tvarkos keturių dokumentų praradimas neįmanomas. Taip iš ieškovės buvo atimta teisė būti išklaustyti, nes ji neturėjo galimybės susisiekti su protestą pateikusių asmeniu susitaikymui skirtu laikotarpiu, pateikti pastabų arba per nustatytą terminą pateikti apeliacijos dėl Protestų skyriaus sprendimo Nr. 799/1999. Ieškovė tvirtina, kad tokiomis aplinkybėmis, nors ir ėmėsi visų priemonių, kurių reikalavo aplinkybės, ji neturėjo galimybės laikytis VRDT nustatytų terminų, o tai pateisina *restitutio in integrum*.

35 Ieškovė nurodo, kad ji paprašė VRDT atkurti prieš metus iki *restitutio in integrum* prašymo pateikimo buvusią procedūros padėtį, nes nežinojo apie protesto procedūrą.

36 Antra, ji nurodo, kad VRDT teiginys, jog terminai, leidžiantys ginčyti protestą, baigėsi daugiau nei prieš vienerius metus prieš pateikiant *restitutio in integrum* prašymą, yra nepriimtinas.

37 Šiuo atžvilgiu ieškovė pastebi, kad 1999 m. birželio 26 d., tai yra prieš vienerius metus iki minėto prašymo pateikimo, VRDT dar nebuvo priėmusi sprendimo dėl protesto ir kad tik kompetentingo skyriaus sprendimu protesto procedūra buvo baigta. Ji teigia, kad iki šio sprendimo terminai, suprantami kaip „periodai“ arba „laikotarpiai“, kurių metu ji galėjo atlikti procedūrinius veiksmus, pavyzdžiui, pateikti prašymą dėl protesto procedūros sustabdymo, atšaukti paraišką registruoti, apriboti nurodytas prekės ir paslaugas arba susitarti su protestą pateikusia šalimi, baigėsi. Tokiomis aplinkybėmis, ieškovės nuomone, jos atžvilgiu gali būti taikomas *restitutio in integrum*, nes ji taip pat prarado galimybę pasinaudoti savo teise pateikti apeliaciją dėl Protestų skyriaus sprendimo.

38 Trečia, ieškovė tvirtina, kad VRDT neįrodė, jog keturi nagrinėjami dokumentai iš tikrųjų buvo išsiųsti jos atstovui, nes dviejų perdavimo ataskaitų pateikimas šiuo atžvilgiu yra nepakankamas dėl to, kad faksimilinių pranešimų perdavimas galėjo būti klaidingas. Ji nurodo, kad faksimilinių pranešimų perdavimo ataskaitos, ir būtent perduotosios VRDT, bet kokiu atveju netinka pristatymui įrodyti. Tokia me kontekste dėl Apeliacinės tarybos siūlomo ribojančio Reglamento Nr. 40/94 78 straipsnio aiškinimo dingsta bet kokia *restitutio in integrum* galimybė ta prasme, kad neperdavus jokio dokumento, *restitutio in integrum* niekada nebūtų įmanomas, nes neperdavus dokumento neprasideda joks terminas.

39 Galiausiai ieškovė pastebi, kad 2000 m. spalio 25 d. Sprendime Protestų skyrius nenusprendė dėl *restitutio in integrum*, susijusio su apeliacijos padavimo termino pasibaigimu, ir nurodo, jog 2000 m. lapkričio 22 d. ji parašė VRDT, kad būtų priimtas sprendimas dėl šios prašymo dalies.

40 VRDT tvirtina, kad Apeliacinė taryba, remdamasi Reglamento Nr. 40/94 78 straipsnio 2 dalies trečiuoju sakiniu, teisingai atmetė *restitutio in integrum* prašymą, nes minėtas prašymas buvo pateiktas praėjus daugiau nei metams po praleisto termino pasibaigimo 1999 m. vasario 6 dieną.

Byla T-128/03

41 Iš esmės ieškovė prašymą dėl panaikinimo grindžia trimis pažeidimais.

42 Pirmiausia Apeliacinei tarybai ji priekaištauja dėl to, kad ši iš esmės pakeitė 2003 m. vasario 13 d. pirminio sprendimo motyvus bei rezoliucinę dalį ir taip pažeidė Reglamento Nr. 2868/95 53 taisyklę, leidžiančią taisyti tik akivaizdžias klaidas. Teisiniu požiūriu šis taisymas turi būti laikomas negaliojančiu.

43 Antra, ji nurodo, kad VRDT tinkamai nepranešė ieškovei savo pranešimus ir sprendimus.

44 Posėdyje ieškovė patikslino, kad VRDT neturi visiškos laisvės pasirinkti Reglamento Nr. 2868/95 61 taisyklės 2 dalyje išvardytų pranešimo būdų ir kad šiuo atveju ji privalėjo vadovautis minėto reglamento 62 taisyklės 1 dalimi, kuri numato pranešimą paštu.

- 45 Ji pažymi, kad siekdama įrodyti, jog pranešė apie 33 punkte nurodytus keturis dokumentus, kurių ieškovė niekada negavo, VRDT pasitenkina faksimilinių pranešimų perdavimo ataskaitų, kurios bet koku atveju negali įrodyti tinkamo pranešimo, pateikimu. Tai yra tik netiesioginis pranešimo įrodymas.
- 46 Be to, viena iš šių ataskaitų, susijusi su 1998 m. lapkričio 6 d. pranešimu apie pateiktą protestą dėl prekių ženklo paraiškos, yra akivaizdžiai klaidinga todėl, kad joje nėra Austrijos telefoninio prefikso. Minėtoje ataskaitoje esanti žyma „OK“ įrodo, kad tinkamo perdavimo patvirtinimas gali būti pateikiamas net ir klaidingo perdavimo faksimiliniu ryšiu atveju. Ieškovė pastebi, kad 2003 m. vasario 13 d. Sprendime Apeliacinė taryba nenurodo nagrinėjamos ataskaitos ir nagrinėja tik ataskaitą, patvirtinančią 1999 m. rugsėjo 22 d. Protestų skyriaus sprendimo perdavimą.
- 47 Ieškovė pažymi, kad bet koku atveju patirtis rodo, jog įmanoma gauti perdavimą patvirtinančią ataskaitą, net jeigu faksimilinis pranešimas niekada nepasiekė adresato.
- 48 Be to, įvairių nacionalinių tarnybų ir Europos patentų biuro praktikos analizė rodo, kad oficialių pranešimų, bent jau tų, nuo kurių priklauso termino pradžia, siuntimas paštu arba faksimiliniu ryšiu su papildomomis apsaugos priemonėmis atitinka ne tik Europos, bet ir tarptautinės teisės normas. Jeigu dokumentas išsiųstas tik faksimiliniu ryšiu, tinkamo pranešimo įrodymas niekada negali būti pateiktas.
- 49 Trečia, iš esmės ieškovė remiasi teisės į gynybą pažeidimu, nes 2002 m. liepos 12 d. pateiktas prašymas susipažinti su protesto procedūros dokumentais vis dar nebuvo patenkintas.

50 VRDT prašo atmesti visus ieškovės nurodytus kaltinimus kaip nepagrįstus.

51 Įstojusi į bylą šalis teigia, kad 2003 m. vasario 13 d. Sprendime Apeliacinė taryba teisingai nurodė, jog esamų įrodymų pakanka nustatyti, kad apie 1999 m. rugsėjo 22 d. Protestų skyriaus sprendimą iš tikrųjų tą pačią dieną buvo pranešta ieškovei, todėl dėl jo pateikta apeliacija yra nepriimtina.

52 Ji pastebi, kad ieškovė nepateikė jokių įrodymų – ypač savo fakso aparato perdavimo ir gavimo patvirtinimų – paneigiančių, kad minėtas pranešimas buvo gautas.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

53 Yra žinoma, kad tiek *restitutio in integrum* prašymas, tiek apeliacija dėl 1999 m. rugsėjo 22 d. Protesto skyriaus sprendimo Nr. 799/1999, kuriuo patenkinamas protestas dėl Bendrijos prekių ženklo paraiškos, atmesti remiantis tuo, kad jie buvo pateikti nesilaikant jų pateikimui nustatytų terminų. Iš tikrųjų VRDT nurodė, kad nagrinėjami terminai prasidėjo tada, kai ieškovei faksimiliniu pranešimu buvo perduotas 1998 m. lapkričio 6 d. pranešimas, kuriuo pranešama apie pateiktą protestą dėl jos Bendrijos prekių ženklo paraiškos ir nustatytą trijų mėnesių terminą galimoms pastaboms pateikti, ir 1999 m. rugsėjo 22 d. Protestų skyriaus sprendimas Nr. 799/1999, prie kurio buvo pridėtas laiškas, pranešantis, kad šį sprendimą galima apskusti per du mėnesius nuo jo gavimo.

- 54 Be to, kad teigia negavusi nė vieno iš šių faksimilinių pranešimų, ieškovė nurodo, jog VRDT turėjo vadovautis Reglamento Nr. 2868/95 62 taisyklės 1 dalimi, numatančia pranešimą paštu, ir kad faksimilinių pranešimų perdavimo ataskaitos bet kokių atveju negali įrodyti tinkamo pranešimo, nuo kurio pradedami skaičiuoti terminai.
- 55 Šiuo atžvilgiu būtina priminti, kad siuntimo faksimiliniu ryšiu įrodomoji galia tuo pačiu metu priklauso nuo nagrinėjamam aktui taikytinomis teisės nuostatomis reikalaujamo formalizmo laipsnio ir pačiam pranešimo būdo naudojimui keliamų reikalavimų, atsižvelgiant į tai, kad pranešimas faksimiliniu ryšiu paprastai visiškai neturi įtakos teisės akto privalomam pobūdžiui. Jeigu taikytinos nuostatos tam tikriems teisės aktams numato ypatingą formos reikalavimą, būtina patikrinti, ar pastarųjų perdavimas faksimiliniu ryšiu atitinka šias nuostatas (2002 m. birželio 18 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Ispanija prieš Komisiją*, C-398/00, Rink. p. I-5643, 21 ir 22 punktai).
- 56 Šiuo atveju Reglamento Nr. 2868/95 61 taisyklės 2 dalis nurodo įvairius galimus VRDT sprendimų ir pranešimų siuntimo būdus, tarp jų ir perdavimą faksimiliniu pranešimu. Kiekvieną iš šių perdavimo būdų reglamentuoja speciali nuostata, paaiškinanti jam keliamus reikalavimus ir taikymo detales.
- 57 Taigi Reglamento Nr. 2868/95 66 taisyklėje nurodytas viešas paskelbimas *Bendrijos prekių ženklų biuletenyje* galimas tik tada, jei gavėjo adreso neįmanoma nustatyti arba jei Tarnybai net po antro bandymo nepavyksta pranešti jam 62 taisyklės 1 dalyje minėtu būdu. Reglamento Nr. 2868/95 64 taisyklėje nurodytas pranešimo pristatymas įdedant į pašto dėžutę Tarnybos patalpose preziūmuoja, kad gavėjas turi tokią dėžutę, į kurią įdedamas dokumentas, apie kurį reikia pranešti.

- 58 Dėl pranešimo faksimiliniu ryšiu Reglamento Nr. 2868/95 65 taisyklė numato, kad tokiu ryšiu pranešama siunčiant „dokumento, apie kurį reikia pranešti“, originalą arba kopiją, kaip numatyta minėto reglamento 61 taisyklės 1 dalyje. Dėl savo bendro pobūdžio pastaroji formuluotė reiškia, kad šis perdavimo būdas gali būti įgyvendinamas neatsižvelgiant į dokumento, apie kurį turi būti pranešta, rūšį. Šią išvadą patvirtina 1997 m. balandžio 1 d. VRDT vadovo sprendimo EX-97-1 1 straipsnis, nustatantis VRDT sprendimų, pranešimų ar įspėjimų formą ir Tarnybos skyriaus arba padalinio bei atsakingo pareigūno arba pareigūnų vardų ir pavardžių nurodymo formą, „kai (VRDT) sprendimas, pranešimas arba įspėjimas perduodamas faksimiliniu ryšiu“. Taigi faksimiliniu ryšiu gali būti perduodami visi VRDT sprendimai arba pranešimai.
- 59 Dėl pranešimo paštu Reglamento Nr. 2868/95 62 taisyklės 1 dalis numato skirtingus veiksmus atsižvelgiant į dokumento, apie kurį turi būti pranešta, rūšį. Būtina priminti, kad remiantis šia taisykle sprendimai, nuo kurių pradedamas skaičiuoti terminas apeliacijai paduoti, šaukimai ir kiti Tarnybos vadovo nustatyti dokumentai siunčiami registruotu laišku su atsakymu apie įteikimą. Sprendimai ir pranešimai, nuo kurių pradedami skaičiuoti kiti terminai, siunčiami registruotu laišku, jeigu Tarnybos vadovas nenustato kitaip. Visi kiti pranešimai siunčiami įprastu paštu.
- 60 Iš šios normos, nurodančios visus dokumentus, apie kuriuos VRDT gali pranešti, formuluotės matyti, kad joje aprašytos taisyklės taikomos tik tada, kai pranešimas siunčiamas paštu. Tam, kad minėto reglamento 61 taisyklės 2 dalyje išvardyti kiti pranešimo būdai, išskyrus paskelbimą *Bendrijos prekių ženklų biuletenyje*, neprarastų veiksmingumo, neturi būti pripažinta, kad VRDT turi pareigą išimtinai paštu pranešti apie sprendimus, nuo kurių pradedamas skaičiuoti terminas apeliacijai paduoti, ir apie pranešimus, nuo kurių pradedami skaičiuoti kiti terminai, ir tai atitinka 1999 m. rugsėjo 22 d. Protestų skyriaus sprendimą bei 1998 m. lapkričio 6 d. pranešimą.

- 61 Taigi VRDT galėjo tinkamai pranešti apie nurodytus dokumentus faksimiliniu ryšiu, todėl būtina įvertinti tokių pranešimų įrodomąją galią, atsižvelgiant į perdavimo būdo naudojimui keliamus reikalavimus.
- 62 Bet kuriuo atveju, net darant prielaidą, kad tinkamas 1998 m. lapkričio 6 d. pranešimo ir 1999 m. rugsėjo 22 d. Protestų skyriaus sprendimo perdavimas reiškia, kaip tvirtina ieškovė, perdavimą paštu pagal Reglamento Nr. 2868/95 62 taisyklės 1 dalį, kurio šiuo atveju, be abejo, nėra, būtina atlikti tokią pačią analizę.
- 63 Šiuo atžvilgiu būtina priminti, kad pagal Reglamento Nr. 2868/95 68 taisyklę „Pranešimo nesklaidumai“, jei adresatas gauna dokumentą, bet Tarnyba negali deramai įrodyti, kad jam buvo reikiama tvarka pranešta, arba jei nebuvo laikomasi pranešimą reglamentuojančių nuostatų, laikoma, kad apie dokumentą buvo pranešta tą dieną, kurią Tarnyba nustato kaip gavimo datą.
- 64 Ši nuostata turi būti suprantama kaip suteikianti VRDT galimybę nustatyti datą, kada adresatas gavo dokumentą, jeigu neįmanoma įrodyti, kad jam buvo reikiama tvarka pranešta, arba jei nebuvo laikomasi pranešimą reglamentuojančių nuostatų, ir kai su šiuo įrodymu ji susieja tinkamo pranešimo teisinės pasekmes.
- 65 Kadangi Reglamento Nr. 2868/95 68 taisyklė šio įrodymo pateikimui nekelia jokių formalių reikalavimų, būtina pripažinti, kad šis įrodymas gali būti pateikiamas faksimiliniu pranešimu, jeigu reikalavimai, keliami šio perdavimo būdo naudojimui, suteikia jam įrodomąją galią.

- 66 Posėdyje VRDT pateikė kelis priedus, tarp kurių yra 1999 m. rugsėjo 22 d. laiškas, kuriuo VRDT pranešė ieškovei apie tos pačios dienos Protestų skyriaus sprendimą Nr. 799/1999, ir 1998 m. lapkričio 6 d. pranešimas. Prie šių dokumentų pridedamos atitinkamos faksimilinių pranešimų perdavimo ataskaitos.
- 67 Ataskaitoje apie 1999 m. rugsėjo 22 d. Protestų skyriaus sprendimo Nr. 799/1999 perdavimą pateikiami šie duomenys:
- „0004336122221918“ eilutėje „TELEFONO CONEXION“ (telefoninis susisieki-
kimas); šis numeris atitinka ieškovės atstovo biuro fakso numerį, nurodytą
paraiškos Bendrijos prekių ženklui blanke ir prasideda „0“ dėl VRDT
susisieki-
mo su užsieniu,
 - „DR. LINDMAYR“ eilutėje „ID CONEXION“ (susisieki-
mo identifikavimas); jis
priklauso tai pačiai advokatų kontorai kaip ir ieškovės atstovas Dr. Secklehner,
 - „22/09 16:14“ – susisieki-
mo data ir laikas,
 - „9“ – perduotų puslapių skaičius, kuris iš esmės atitinka aštuonis 1999 m.
rugsėjo 22 d. Protestų skyriaus sprendimo Nr. 799/1999 puslapius, prie kurių
pridedamas tos pačios dienos pranešimo laiškas,
 - „RESULTADO OK“, patvirtinantis tinkamą faksimilinio pranešimo išsiuntimą.

68 Ataskaitoje apie 1998 m. lapkričio 6 d. pranešimo perdavimą pateikiami šie duomenys:

— „036122221918“ eilutėje „TELEFONO CONEXION“ (telefoninis susisiekimasis),

— „DR. LINDMAYR“ eilutėje „ID CONEXION“ (susisiekimasis identifikavimas),

— „06/11 18:20“ – susisiekimasis data ir laikas,

— „11“ – perduotų puslapių skaičius, kuris iš esmės atitinka įstojusios į bylą šalies pateikto protesto tekstą, prie kurio pridedamas 1998 m. lapkričio 6 d. VRDT laiškas, kuriuo pranešama apie protestą ir nustatytą trijų mėnesių terminą galimoms pastaboms pateikti,

— „RESULTADO OK“, patvirtinantis tinkamą faksimilinio pranešimo išsiuntimą.

69 Ataskaitos apie 1999 m. rugsėjo 22 d. Protestų skyriaus sprendimo Nr. 799/1999 perdavimą atžvilgiu, remiantis 67 punkte išvardytų skirtingų duomenų, kurie nurodyti 2003 m. vasario 13 d. Apeliacinės tarybos sprendime (žr. sprendimo 23 ir kitus punktus), visuma, galima pripažinti VRDT pateiktos perdavimo ataskaitos įrodomąją galią, nes ieškovė per šį procesą dėl minėtos ataskaitos nepateikė jokių konkrečių priekaištų, susijusių su joje pateikiamais duomenimis.

70 Šiuo atžvilgiu būtina nurodyti, kad dėl bendros nuorodos į administracinės procedūros metu pateiktuose rašytiniuose pareiškimuose esančius argumentus ieškinys byloje T-128/03 ir byloje T-380/02 neatitinka Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punkto reikalavimų, todėl į jį nebus atsižvelgta (1997 m. lapkričio 7 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Cipeke prieš Komisiją*, T-84/96, Rink. p. II-2081, 33 punktas ir 2004 m. kovo 31 d. Sprendimo *Interquell prieš VRDT – SCA Nutrition (HAPPY DOG)*, T-20/02, Rink. p. II-1001, 20 punktas).

71 Dėl ataskaitos apie 1998 m. lapkričio 6 d. pranešimo perdavimą ieškovė tvirtina, kad tai yra „labai abejotinas“ dokumentas, nes „prieš vietovę identifikuojantį skaičių esanti dalis pieštuku padaryta neįskaitoma“.

72 Šiuo atžvilgiu pakanka konstatuoti, kad šiuose prieduose ieškovės pateiktas dokumentas iš tikrųjų yra VRDT nagrinėtos administracinės bylos 40 puslapyje esančio originalaus dokumento, kuriame šalia numerio „036122221918“ yra paprasčiausiai ryškiu teksto spalvikiu pažymėtas brūkšnys, nepaslepiantis jokių duomenų, kopija.

73 Antra, ieškovė tvirtina, kad nėra Austrijos, kur yra jos atstovo biuras, telefoninio prefikso ir kad nors yra žymuo „OK“, tokiomis aplinkybėmis ji negalėjo gauti nagrinėjamo faksimilinio pranešimo.

74 Pirmiausia būtina pastebėti, kad tiek 2003 m. vasario 13 d. Apeliacinės tarybos sprendime, tiek ir VRDT atsakyme į ieškinį buvo patikslinta, jog vieno iš ieškovei atstovaujantčios kontoros advokato pavardės bei gavėjo numerio nuorodą perdavimo ataskaitoje lemia faksimilinį pranešimą priimančio aparato nustatymas. Nei ieškinyje, nei per posėdį ieškovė nepateikė nieko, kas paneigtų VRDT tvirtinimą.

75 Pirmiausia būtina nurodyti, kad 73 punkte ieškovės pateiktai išvadai prieštarauja jos pačios šio proceso metu pateikti paaiškinimai.

76 Iš tikrųjų, atsakydama į Pirmosios instancijos teismo klausimą, kuriuo siekiama patikrinti ieškinio priimtinumą byloje T-380/02, ieškovė aiškiai nurodė, kad 2002 m. spalio 2 d. faksimiliniu pranešimu iš VRDT ji gavo 2002 m. rugsėjo 26 d. Apeliacinės tarybos sprendimą. Tačiau gavėjo numeris, esantis 2002 m. spalio 2 d. faksimilinio pranešimo perdavimo ataskaitoje, yra lygiai toks pat, kaip ir nurodytasis 1998 m. lapkričio 6 d. faksimilinio pranešimo perdavimo ataskaitoje, būtent 036122221918.

77 Be to, tarp Pirmosios instancijos teismui pateiktų dokumentų yra dar keturios perdavimo ataskaitos, nurodančios minėtą numerį, susijusias su faksimiliniaus pranešimais, kurių gavimo ieškovė niekada neginčijo, tai yra:

— 2000 m. spalio 25 d. faksimilinis pranešimas, kuriuo VRDT pranešė ieškovei apie tos pačios dienos Protestų skyriaus sprendimą, atmetantį jos *restitutio in integrum* prašymą,

— 2000 m. gruodžio 21 d. faksimilinis pranešimas, kurį sudaro tos pačios dienos VRDT protestų skyriaus nario Geroulakos laiškas, kuriame ieškovės advokatui, atsakant į pastarojo 2000 m. lapkričio 28 d. laišką, nurodoma, jog minėtas skyrius nekompetentingas nagrinėti aptariamą bylą,

— 2002 m. rugpjūčio 2 d. faksimilinis pranešimas, kuriuo VRDT perdavė ieškovės atstovui tos pačios dienos Pirmosios apeliacinės tarybos pranešėjo pranešimą,

— 2002 m. spalio 17 d. faksimilinis pranešimas, kuriuo VRDT perdavė ieškovės atstovui susipažinti Pirmosios apeliacinės tarybos pranešėjo pranešimą, adresuotą protestą pateikusių šalies atstovui.

78 Taigi pasirodo, kad Austrijos telefoninio prefikso nuoroda perdavimo ataskaitose nėra būtinas elementas patvirtinant faksimilinių pranešimų, skirtų ieškovės atstovui, pavykusį perdavimą.

79 Taip pat būtina pažymėti, kad yra žinoma, jog prašomo įregistruoti prekių ženklo registravimo, protesto bei apeliacijos dėl Protestų skyriaus sprendimų procedūrų metu ieškovė gavo daug faksimilinių pranešimų, tiek prieš, tiek ir po keturių faksimilinių pranešimų, kurių ji tvirtina negavusi tik per protesto procedūrą.

80 Dėl dviejų kitų, tai yra 1999 m. birželio 3 d. ir 2000 m. sausio 11 d. (žr. 33 punktą), faksimilinių pranešimų, kurių ieškovė teigia negavusi, būtina konstatuoti, kad VRDT taip pat pateikė perdavimo ataskaitas, kuriose yra elementų, suteikiančių joms įrodomąją galią.

81 Iš viso to, kas buvo išdėstyta, matyti, kad VRDT pakankamai teisėtai nustatė, jog ieškovė 1998 m. lapkričio 6 d. gavo tos pačios dienos pranešimą, informuojantį apie protestą ir nustatytą trijų mėnesių terminą galimoms pastaboms pateikti, o 1999 m. rugsėjo 22 d. gavo tos pačios dienos Protestų skyriaus sprendimą Nr. 799/1999 bei prie jo pridedamą laišką su nurodymu, kad per du mėnesius nuo pranešimo dienos dėl šio sprendimo galima pateikti apeliaciją.

- 82 Šios išvados negali susilpninti ieškovės paprasti bendro pobūdžio paaikškinimai remiantis tariama „patirtimi“, kad siunčiantis aparatas gali išspausdinti išsiuntimą patvirtinančią ataskaitą, net jeigu faksimilinis pranešimas nepasiekė adresato.
- 83 Be to, ieškovė nepateikia jokių įrodymų, leidžiančių manyti, kad VRDT pateiktos perdavimo ataskaitos, ypač tos, kurios susijusios su 1998 m. lapkričio 6 d. ir 1999 m. rugsėjo 22 d. faksimiliniaus pranešimais, nėra susijusios su perduotais dokumentais. Priešingai, buvo konstatuota, kad bendras kiekvieno perduoto dokumento puslapių skaičius atitinka nuorodas minėtose perdavimo ataskaitose.
- 84 Būtina pastebėti, kad 2002 m. rugpjūčio 2 d. Apeliacinės tarybos paprašyta pateikti visus 1998 m. lapkričio 6 d. pranešimo ir 1999 m. rugsėjo 22 d. Protestų skyriaus sprendimo Nr. 799/1999 neperdavimo įrodymus, ieškovė, kaip pažymi minėta Apeliacinė taryba 2003 m. vasario 13 d. Sprendime, nepateikė jokių įrodymų ir būtent, nors buvo prašoma, atitinkamų dienų savo fakso aparato perdavimo ir gavimo ataskaitų, net nenurodydama galėjusių jai sutrukdyti priežasčių. Tik ieškinyje byloje T-128/03 ieškovė pirmą kartą tvirtino, kad tuo metu jos atstovo fakso aparatas tuo metu nebuvo nustatytas taip, kad galėtų išspausdinti dienos ataskaitas.
- 85 Tokiomis aplinkybėmis, atsižvelgiant į 67 ir 68 punktuose nurodytų perdavimo ataskaitų įrodomąją galią, darytina išvada, kad, pirma, nuo 1998 m. lapkričio 6 d. pranešimo dėl nustatyto trijų mėnesių termino galimoms pastaboms pateikti perdavimo faksimiliniu ryšiu buvo pradėtas skaičiuoti minėtas terminas, kuriam pasibaigus 1999 m. vasario 6 d. prasidėjo vienerių metų terminas *restitutio in integrum* prašymui pateikti. Priešingai ieškovės ginamam teiginiui, kad vienerių

metų terminas turėjo būti pradėtas skaičiuoti nuo 1999 m. rugsėjo 22 d. Protestų skyriaus sprendimo, „praleistas terminas“ Reglamento Nr. 40/94 78 straipsnio 2 dalies prasme negali būti suprantamas kaip nenustatytos trukmės „laikotarpis“, kuris šiuo atveju atitinka laikotarpį, pasibaigusį iki nurodyto sprendimo priėmimo.

86 Kadangi *restitutio in integrum* prašymas buvo pateiktas 2000 m. birželio 26 d., tai yra daugiau nei po vienerių metų nuo praleisto trijų mėnesių termino pasibaigimo 1999 m. vasario 6 d., Pirmoji apeliacinė taryba 2002 m. rugsėjo 26 d. sprendimu teisėtai atmetė ieškovės pateiktą apeliaciją dėl 2000 m. spalio 25 d. Protestų skyriaus sprendimo, kuriuo minėtas prašymas buvo atmestas kaip nepateiktas per Reglamento Nr. 40/94 78 straipsnio 2 dalyje nustatytą vienerių metų terminą.

87 Be to, būtina nurodyti, kad nuo faksimilinio pranešimo apie 1999 m. rugsėjo 22 d. Protestų skyriaus sprendimą Nr. 799/1999 iš esmės buvo pradėtas skaičiuoti dviejų mėnesių terminas apeliacijai paduoti, nustatytas Reglamento Nr. 40/94 59 straipsnyje, ir kad minėtas terminas pasibaigė 1999 m. lapkričio 22 dieną. Tačiau yra žinoma, kad ieškovė apeliaciją pateikė ir apeliacijos padavimo mokestį sumokėjo tik 2000 m. birželio 26 d., tai yra pavėluotai.

88 Dėl pastarosios išvados ieškovės priekaištas dėl Reglamento Nr. 2868/95 53 taisyklės pažeidimo, kuriuo remiamasi grindžiant prašymą dėl 2003 m. vasario 13 d. Apeliacinės tarybos sprendimo „ir (arba)“ 2003 m. kovo 13 d. Apeliacinės tarybos sprendimo panaikinimo, praranda prasmę.

- 89 Yra žinoma, kad 2003 m. vasario 13 d. sprendimu atmetusi ieškovės apeliaciją kaip pavėluotą ir todėl nepriimtina, 2003 m. kovo 13 d. Apeliacinė taryba priėmė sprendimą, kuriame ji ne tik ištaisė klaidingas kai kurių dokumentų datas, bet taip pat pritaikė naują atmetimo pagrindą, tai yra apeliacijos padavimo mokesčio sumokėjimą pasibaigus apeliacijos padavimo terminui ir todėl naują rezoliucinę dalį, nes apeliacija laikoma nepaduota, o mokestis už apeliacijos padavimą grąžinamas remiantis Reglamento Nr. 2868/95 49 taisyklės 3 dalimi.
- 90 Ieškovė nurodo, kad tuo Apeliacinė taryba pažeidė Reglamento Nr. 2868/95 53 taisyklę, leidžiančią tik akivaizdžių klaidų taisymą.
- 91 Be aplinkybės, kad Reglamento Nr. 2868/95 49 taisyklė, įskaitant jos 3 dalį, reglamentuoja „Apeliacijos atmetimą kaip nepriimtinos“, būtina pažymėti, kad vienas po kito priimti Apeliacinės tarybos sprendimai išreiškia teigiamą atsakymą į bendrą klausimą, šiuo atveju – ar ieškovė pateikdama apeliaciją dėl 1999 m. rugsėjo 22 d. Protestų skyriaus sprendimo Nr. 799/1999 veikė pavėluotai, atsižvelgiant į Reglamento Nr. 40/94 59 straipsnyje nustatytą tą patį dviejų mėnesių terminą.
- 92 Tokiomis aplinkybėmis, vertinant, ar Apeliacinė taryba 2003 m. kovo 13 d. sprendimą priėmė pažeisdama Reglamento Nr. 2868/95 53 taisyklę, bet kuriuo atveju ieškovė turi įrodyti, kad minėta Taryba neteisingai nurodė, jog ji nepateikė apeliacijos ir nesumokėjo apeliacijos padavimo mokesčio per Reglamento Nr. 40/94 59 straipsnyje nustatytą terminą, ko ieškovė nepadarė, kaip buvo konstatuota 53–87 punktuose.

- 93 Prašymui dėl Apeliacinės tarybos 2003 m. vasario 13 d. Sprendimo „ir (arba)“ 2003 m. kovo 13 d. Sprendimo panaikinimo paremti ieškovė nurodo dar vieną priekaištą dėl teisės į gynybą pažeidimo, nes 2000 m. birželio 26 d. ir vėliau 2002 m. liepos 12 d. ji kreipėsi dėl galimybės susipažinti su protesto procedūros dokumentais, tačiau ieškinio pateikimo dieną ši galimybė vis dar nebuvo suteikta.
- 94 Šiuo atžvilgiu būtina priminti, kad teisės į gynybą apsauga yra bendras Bendrijos teisės principas, reikalaujantis, kad viešosios valdžios institucijų sprendimų adresatams būtų suteikta galimybė veiksmingai pareikšti savo nuomonę, kai tokie sprendimai pastebimai paveikia jų interesus (2000 m. vasario 16 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Procter & Gamble prieš VRDT (Muilo forma)*, T-122/99, Rink. p. II-265, 42 punktas; 2002 m. vasario 27 d. Sprendimo *Eurocool Logistik prieš VRDT (EUROCOOL)*, T-34/00, Rink. p. II-683, 21 punktas ir sprendimo *Rewe-Zentral prieš VRDT (LITE)*, T-79/00, Rink. p. II-705, 14 punktas).
- 95 Teisės į gynybą apsaugos principas yra įtvirtintas Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnyje, numatančiame, kad VRDT sprendimai turi būti grindžiami tik motyvais, dėl kurių šalys turėjo galimybę pateikti savo atsiliepimus (minėtų sprendimų *Muilo forma* 40 punktas; *EUROCOOL* 20 punktas ir *LITE* 13 punktas), ir ši nuostata susijusi tiek su faktiniais, tiek su teisiniais pagrindais bei įrodymais (2003 m. gruodžio 3 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Audi prieš VRDT (TDI)*, T-16/02, Rink. p. II-5167, 71 punktas).
- 96 Šiuo atveju būtina konstatuoti, kad 2002 m. rugpjūčio 2 d. VRDT perdavė ieškovei fakso aparato išspausdintas 1998 m. lapkričio 6 d. pranešimo, informuojančio apie protestą, ir visų pirma 1999 m. rugsėjo 22 d. Protestų skyriaus sprendimo Nr. 799/1999, tinkamo perdavimo ataskaitas ir paprašė ieškovės pateikti pastabas dėl šių dokumentų, o tai pastaroji padarė 2002 m. spalio 2 d. laišku.

- 97 Taigi yra žinoma, kad ieškovė žinojo faktines aplinkybes, kuriomis grindžiami 2003 m. vasario 13 d. ir 2003 m. kovo 13 d. VRDT sprendimai, ir tinkamai pateikė savo nuomonę dėl jų, todėl ji negali remtis teisės į gynybą pažeidimu. Aplinkybė, kad 2003 m. liepos 4 d., taigi po ieškinio pateikimo byloje T-128/03, ji gavo kitus protesto procedūros dokumentus, tarp kurių buvo 1999 m. birželio 3 d. ir 2000 m. sausio 11 d. faksimiliniai pranešimai, kurių ji teigia negavusi nurodytomis datomis, šiuo atveju yra nereikšminga.
- 98 Galiausiai būtina nurodyti, kad ieškovė remiasi aplinkybe, jog 2000 m. spalio 25 d. Sprendime Protestų skyrius neišsprendė *restitutio in integrum* prašymo, kiek jis susijęs su termino apeliacijai dėl šio skyriaus 1999 m. rugsėjo 22 d. Sprendimo pateikti nesilaikymu, ir kad ji laukia sprendimo šiuo klausimu.
- 99 Iš tikrųjų pasirodo, kad remdamasis Reglamento Nr. 40/94 78 straipsnio 4 dalimi Protestų skyrius pasiskelbė nekompetentingu priimti sprendimą dėl šios *restitutio in integrum* prašymo dalies, tvirtindamas, kad tai gali padaryti tik Apeliacinės tarybos.
- 100 Iš bylos dokumentų matyti, kad ieškovė neprieštaravo šiam sprendimui. 2000 m. lapkričio 22 d. laišku ji paprašė VRDT, kad Apeliacinė taryba priimtų sprendimą dėl *restitutio in integrum* prašymo dalies, susijusios su termino pateikti apeliaciją dėl 1999 m. rugsėjo 22 d. Protestų skyriaus sprendimo nesilaikymu. Be to, trumpame

ieškovės argumentų išdėstyme 2002 m. rugsėjo 26 d. Apeliacinės tarybos sprendime dėl ieškovės apeliacijos dėl 2000 m. spalio 25 d. Protestų skyriaus sprendimo nėra jokios užuominos šiuo klausimu.

- 101 Taigi būtina konstatuoti, kad šio sprendimo 98 punkte nurodyta situacija neatitinka ginčo objekto byloje T-128/03 ir kad tai, jog ieškovė ja remiasi nesant kitų aiškių ir tikslių tariamo kažkurios Reglamento Nr. 40/94 arba Reglamento Nr. 2868/95 nuostatos pažeidimo požymių, negali būti laikoma panaikinimo pagrindu nei byloje T-128/03, nei byloje T-380/02.
- 102 Iš viso to, kas pasakyta, matyti, kad ieškovės pateikti ieškiniai turi būti atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 103 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal VRDT pateiktus reikalavimus. Tačiau, kadangi įstojusi į bylą šalis atsakyme į ieškinį reikalavimų dėl bylinėjimosi išlaidų paskirstymo nepateikė, ji savo bylinėjimosi išlaidas padengia pati.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (penktoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinius.**
2. **Ieškovė turi padengti savo pačios ir Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) patirtas bylinėjimosi išlaidas.**
3. ***Chipita International SA* pati padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Vilaras

Martins Ribeiro

Jürimäe

Paskelbta 2005 m. balandžio 19 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

Pirmininkas

H. Jung

M. Vilaras